

”مینی بچی - ہیری جسٹا جیون بنانی والی باپ کو بہت خوشی خوشی سین

یاد کرو تو جنک نکل جائیگی“

پرشن :- مالہا کا داٹا کون بنیگی، اُسکا پرشارت کیا ہے؟

اُتر :- مالہا کا داٹا وہی بنیگی جسی اُنٹ ۾ کچ پی یاد نہ پری۔ اُسی بچی جو کرماتیت اوستا کو پائینیگی وہی مالہا کی داٹا بنیگی۔ کوئی بہت دنوان ہے، اُنیک کارخانی آد ہے... تو وہ سب پوُلنا پری۔ کسی ۾ پی ممتو نہ رہی۔ میرا میرا نہ ہو۔ بس یہ پائی (آتما) ہے، یہی روحانی کنیکشن ہے اُور کوئی کنیکشن نہیں۔ اُسی روحانی کنیکشن رکنی والی، سب کچ پوُلنی والی بچی ہین مالہا ۾ آ سکتی ہے۔

اوم شانتی - روحانی باپ روحانی بچوں کو سمجھاتی ہے، یہ تو ضرور پکا نشچہ ہو گیا ہونگا کہ ہر آتما ہے اُور پرماٹما کی بچی ہے، تو سپی بردرس ہین ہے۔ بردرس کو باپ نین ڈٹریکشن دیتا ہے کہ مجھ پتت پاون باپ کو یاد کرو۔ تو یاد کرتی ہو یا بُڈی کا یوگ کھان اُور جگہ پتکتا ہے؟ مایا پتکائینیگی ضرور، نہ چاہتی ہوئی پی تمہاری بُڈی کھان نہ کھان پاجتی رہیگی۔ بچوں کی اُندر چلنا چاہیگی کہ بابا نین ہمکو سریشٹ چکر کا گیان دیتا ہے، 84 جنمون کی کھاٹی پڑھائی ہے۔ یہ 84 کا چکر پورا ہوتا ہے۔ ہر قر سین گھر جاتی ہے، اُنیک وار ہر یاد کی یاترا سین پوُتر بن کر کی گھر گئی ہے۔ تمہاری بُڈی ۾ آتا ہے کہ ہر سب پائی پائی ہے، اِس ۾ جسم کی کوئی بات ہین نہیں۔ تم جسم کو یاد نہیں کرو۔ صرف ہر آتما ہے، ہر ہین پاون، ستوپردان ٹی، اب پتت بنی ہے تو ہیری جسٹا جیون بنانی والی باپ کو خوشی سین یاد کرنا ہے، جس سین جنک نکل جاتی۔ تو باپ سمجھاتی ہے بچی پہلی پہلی اپنی کو آتما سمجھو، یہ پی گیان ہے قر باپ کو یاد کرو، یہ ہے وگیان کیونکہ آتما کو گیان سین پری وگیان ۾، شانت گھر ۾ جانا ہے۔ آتما کا سوڈرم پی شانت ہے اُور گھر پی شانت ہے۔ تو پہلی ہمکو وہان پھونچنی کا ہے۔ بابا پی وہان سین آئی ہوئی ہے۔ پرنتو منشون کو ان سب باتون کا پتا نہیں ہے۔

یہ پرلوکک باپ سنمک بٹ کر کی سمجھاتی ہے، بچوں مٹن پرماڈام سین تم بچوں کی پاس آیا ہون، ڈراما کی پلٹن اُنوسار۔ کیون آیا ہون؟ تمکو واپس لی جانی کی لیٹی۔ اُپی تم پتت وکاری ہو گئی ہو۔ جنر جنمانتر وکار سین ہین پندا ہوئی ہو اِس لیٹی پرشتاچاری کھا جاتا ہے۔ تو ہر پرشتاچاری کُسی بنی، یہ باپ سمجھاتی ہے، بچی مجھی یاد کرو تو پوُتر سریشٹاچاری بن جائیگی۔ اِس یاد ۾ تم سب کچ کر سکتی ہو۔ اُسی نہیں کہ دندا دوری نہیں کر سکتی ہو۔

بچی، باپ سین پوُچتی ہے بابا مالہا کی داٹا کون بنیگی؟ بچی، مالہا کا داٹا وہی بنیگی جو کرماتیت اوستا کو پائینیگی۔ جسکو اُنٹ ۾ کچ پی یاد نہ پری۔ کوئی

بھت ڏنوان هئ، اُنڪ ڪارخاني آڌ هئ... تو وه سڀ پوئنا پري. تمھاري پاس تو ڪڇ پي نھين هئ. تھر ڄاڻتي هو ھم باپ ڪي بچي هئ، ڀائي ڀائي هئ. ھمارا ڪسي ۾ پي ممتو نھين هئ. ميرآ ميرآ تو نھين هئ نان! بس يھ ڀائي هئ، يھي ڪنيڪشن هئ اؤر ڪوئي ڪنيڪشن نھين. اسي ڪھا جاتا هئ روحاني ڪنيڪشن. اِتي ساري آيو تو ديھ ھين ياد آئي، آتما تو ڪسڪو ياد ھين نھين آئي. يھ پي ڊراما بنا هوئا هئ، تو يھ باتين باپ سمجھاتي هئ اؤر پاڻ بنني ڪي ليئي پرشارت ڪراتي هئ. بابا تھر بچون ڪو ٿايم تو ديتي هئ صرف 8 گھنٽا مڃھي ياد ڪرو. وه هئ حد ڪي سروس، يھ هئ ساري ورلڊ ڪي سروس. ضرور ڪائينگي، پيئينگي، سوئينگي، گھومينگي... سارا دن تو ڪوئي ياد پي نھين ڪر سڪتي. تھر بروبر آبي بيحد ڪي سروس ڪرتي هو. جئسي باپ ويچار ساگر منٿن ڪرتي هئ، ائسي تھر بچون ڪو پي منٿن ڪرنا سڪلاتي هئ، ڪرڻ ڪراونھار هئ نان، تو تمڪو ڪرڪي ھين سڪلاتي هئ. پرشارت ڪرتي ڪرتي تمھاري وجئي مالھا بن ڄاڻينگي. ستيگ تريتا ۾ جو پي آتي هئ وه وجئي هوتي هئ. ڦر سڀ ائڪٽرس اِس ٺاڪ ۾ ڀارت بڄاني ڪي ليئي نمبروار آتي هئ. سڀ اڪني تو نھين آ ڄاڻينگي. تھر سڀي ائڪٽرس ڪي رھني ڪا اسٿان برھم لوڪ هئ، وھان سين يھان آ ڪرڪي شرير ليتي هو. يھ سڀ باتين بھت سھج هئ، جو تھر بچون ڪو ھين ياد رھتي هئ. تمھارا گھر سويت ھوم، سائيلنس ھوم هئ. دوسرا ڪوئي پي آپني گھر ڪو نھين ڄاڻتا هئ. وه تو ڪھ ديتي هئ ھم لين هو ڄاڻينگي. جئسي ساگر سين بُڊڊا نڪلتا هئ ڦر اُسي ۾ سما جاتا هئ، ائسي ھم پي اُس برھم ۾ لين هو جاتي هئ.... ڦر ڪھ ديتي هئ جھان ديڪو وھان برھم ھين برھم هئ. وو برھم ڪو ھين ايشور سمجھتي هئ. اِس ليئي تمھاري باتين اُنڪي ٻڌي ۾ بڻتي نھين هئ. تھر اُنڪو اُلٽا سمجھينگي وو تمڪو اُلٽا سمجھينگي ڪيونڪ اُنڪا ڌرم ھين آپنا هئ. پرنٽو تھر ڄاڻتي هو سڀي آتمائين شانتِي ڌام ۾ ضرور ڄاڻينگي. باقي ھرايڪ آتما ڪو آپنا پارت ملا هوئا هئ. اِسڪو وڻڊر ڪھتي هئ. تھر بچي آبي ڪتني مھينتا ۾ جاتي هو، آتما ڪتني چوٽي هئ، ڪئسي پارت بڄاتي هئ. تو يھ گيان جئسي باپ ڪي پاس هئ، وه گيان ڪا ساگر هئ، ائسي تھر بچون ڪي پاس پي هئ، تھر آبي ائسي گيانوان بنتي جاتي هو. وه هئ پڳتيوان، تھر هو گيانوان. پڳتيوان معنيٰ رات ڪي رھني والي اؤر گيانوان معنيٰ دن ڪي رھني والي. آڌا ڪلپ تھر سڪڌام ۾ رھتي هو، آڌا ڪلپ ڏڪڌام ۾ رھتي هو، اِسڪو ڪھا جاتا هئ ڏوراندوشي، تمھاري ٻڌي آبي بھت ڏور ڏور جاتي هئ، ھم آتما سويت ھوم، برھمانڊ ڪي رھني والي هئ. باپ اِس منش سرشتي ڪا ٻيچ روپ هئ، ڪيونڪ وه ناليچفل هئ، اُنڪو جھاڙ ڪي ناليچ هئ. تھر آبي شرير ڪا پاڻ مٿاني ڪي ليئي آپني ڪو آتما سمجھتي هو. دوسري ڪوئي پي چيز ياد نه آئي. پورا آتما اُپماني بن جاتا هئ. مٿن آتما ھون، مٿن آتما ھون، ميربي پاس ڪڇ هئ ھين نھين جو آتما ڪو ياد پري. ڳايا جاتا هئ اُنٽ ڪال جو جو سمري، تو اُگر ڪوئي پي چيز ھونگي تو ضرور وه ياد آئينگي. يھ ويچار ڪرني ڪي بات

هٿ. اُگر ڪُچ پي هٿ، ڪوئي مٿر سنڀندي آڏ پي هٿ تو ياد آئيندا ضرور. تڻ نين تو اُپنا سڀ ڪُچ شو بابا ڪو دي ديئا، ڦر اُٿسي نھين سمجھو ڪ يھ ميري چيز هٿ. جب بابا ڪو دي ديئا ڦر تمڪو ياد هين ڪيون آئي، تڻ پوڻ جائو. اُگر وه ياد پرتا رهتا هٿ تو وو پي پڇاڙي ۾ نقصان ڪر ديندا. اُپي تمڪو يھ سڀ نئين نئين باتين ملتي هٿ. پُراڻي ڪوئي پي چيز تمھاري پاس نھين هٿ. جئسي پُراڻي چيزين سڀ ڪرنيگھور ڪو دي ديتي هٿ نان. اُٿسي تڻ پي اُپنا سڀ ڪُچ دي ديتي هو ڦر ياد نھين آني چاهيئي. بس يھي ياد رھي ڪ مٿن پائي (آتما) هون، بابا ڪا بچا هون، ميري پاس ڪُچ پي هٿ هين نھين. شريڙ پي نھين هٿ. ڦر نئين دنيا ۾ سڀ نئين چيزين مليندي. وهان تو هيري جواھرات ڪي محلون ۾ جائيندي. تو وه پوشيه ڪي بات هوئي نان. پرنٽو اُپي جب ڪوئي پي پُراڻي چيز ياد نه آئي تب مالها ڪا داڻا بنيندي. 108 ڪي مالها تو راجائي ڪي هٿ. مندرون ۾ ڦر 16108 ڪي پي مالها رکي هوتي هٿ. تو مالها ڪي داڻي بهت هين بنيندي. جتنا جلدي آئيندي اُتنا سُڪ پائيندي. جو پيچي آتي هٿ اُنھون نين اُتنا سُڪ نھين پايا هٿ، اُنڪي ليئي تورا ٿاڻير سُڪ هٿ تو دُڪ پي ڪم هين پائيندي.

تو بابا ڪھتي هٿ بچي يھ خيال رکو ڪ پڇاري ۾ ڪُچ پي ياد نه آئي. جو اُڀڙ ڪيئا هوئا هٿ وه پي ياد نھين آنا چاهيئي. باپ ڪھتي هٿ مٿن اُٿسي ڪوئي چيز نھين ليتا هون جو ره جاوي اوڙ اُسڪا وهان پرڪر دينا پري، ڪيونڪ مٿن غريب نواض هون. ڪئين هٿ جو دي ڪرڪي ڦر جب ڪوئي ڪارڻ سين پاڳندي هو جاتي هٿ تو مانگني لڱ پرتي هٿ. مايا اُنڪو ايڪدم ڏس ليتي هٿ. نھين تو ڪھتي هٿ چاهي مارو چاهي پيار ڪرو، يھ مَستانا تمارا دَر ڪپي نھين چوريندي. ڪپي نھين پوئيندي. تڻ بچي يھان نر سين نارائڻ بنني ڪي ليئي آئي هو، تمھين ڪتنا بڙا ورثا ملتا هٿ، ڦر يھ ڪيون ڪھتي هو ڪ هم ديتي هٿ. تڻ تو ليتي هو نان. ڪوئن ڪھتا هٿ تڻ ڪُچ دو. باقي ڪوئي ايڪ پئسا پي ديندي تو وهان اُنڪي ليئي محل بن جائيندا. جئسي سُداما نين چانور مٺي دي. تو بچي سُداما مٿل دال چانور لي آتي هٿ، سمجھتي هٿ ڪ همڪو محل مل جائيندي. اُٿسي بچون پر باپ بهت خوش هوتي هٿ واہ! اُنڪي نئين دنيا ۾ محل بنني والي هٿ ڪيونڪ بهت پيار اوڙ سدپاونا سين لي آتي هٿ. اُهو پاڳيه اُٿسي بچون ڪا، بهت اونچا پد پائيندي.

اُپي ڊراما ڪي پلٽن اَنوسار بابا اوڙ تڻ بچون ڪي قدم قدم وهي چال چلتي هٿ جو ڪلپ ڪلپ چلي هٿ. تمھاري قدم قدم ۾ پدم هٿ. ديوتائون ڪي پٿر ۾ پدم ڊکاتي هٿ تو اِسڪا پي ڪوئي آرٿ هوندا نان. اُپي تمھاري پدمون ڪي آمدني هوتي رھتي هٿ. تڻ بابا ڪي پاس پدم پدم پتي بنني ڪي ليئي آتي هو. تو تڻ اُتني مهان، مهان، مهان پاڳيالي هو پرنٽو اُسڙ پي ڦر نمبروار پرشارت اَنوسار هٿ. تمھارا پرشارت ڪلپ ڪلپ وهي ڊراما پلٽن اَنوسار چلتا هٿ، جئسي ڪ ڊراما تمڪو پرشارت ڪراتا رهتا هٿ. ايشور پي ڊراما ڪي اَنوسار تمھين مت ديتي هٿ. تو ڊراما ڪي وش هوئي نان. ڦر يھ ڊراما ڪسڪي وش هٿ؟ بچي،

ڊراما اَنادي بنا هونءَ، يهه ڪوئي نهين ڪهه سڪتا هئءَ ڊراما ڪب بنا؟ يهه تو چلتا هين رهتا هئءَ. ڊراما ۾ نمبرون مت ملتي هئءَ ايشور ڪي اس ليئي اُسڪو ڪها جاتا هئءَ، ايشوريه مت، جو تمهين ديوتا بناتي هئءَ اؤر منش ڪي مت ڇي ڇي بناتي هئءَ. ايشوريه مت سين تر منش سين ديوتا بنتي هو. ڦر 21 جنمون ڪي باد منش مت پر منش بن جاتي هو. آبي يهه گيتا ڪا ايپيسوڊ سنگم يگ هئءَ جب ڪ دنيا بدلتي هئءَ. تو يهه بچون ڪي ٻڌي ۾ هونا چاهيئي اؤر بچون ڪو بهت بهت مينا بنا چاهيئي. پيار سين چلنا هوتا هئءَ. جو بچي شانت اؤر ميني هئءَ، اُنڪا پڌ اونچا هونگا. آبي تمهين ايشوريه ٻڌي ملي هئءَ، تر سمجهتي هو ڪ هر بيحد ڪي بابا ڪي سنتان بني هئءَ، بابا سين ورثا لي رهي هئءَ. تو آگاه خوشي هوني چاهيئي. باپ ڪهتي هئءَ بچي سورگ سين پي يهان تمهارا بهت بهت اونچ پڌ هئءَ. باپ صرف تمڪو پڙهاتي هئءَ. پڳوان واچ، مئن تمڪو ڊبل سرتاج راجائون ڪا راجا بناتا هون، تو آپني تقدير پر تمڪو بهت خوش رهنا چاهيئي. واہ! بابا آ ڪر ڪي ڪيا هماري تقدير بناتي هئءَ، جو پتر جيون ڪو هيري جيئسا بناءِ ديتي هئءَ! آچا.

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) اونچ پڌم پاني ڪي ليئي بهت بهت شانت ڇت رهنا هئءَ، مينا بنا هئءَ، سڀڪي سات پيار سين چلنا هئءَ.

(2) جو ڪچ بابا ڪو ارڀ ڪر ديئا، اُسي پوڻ جانا هئءَ، اُسڪي ياد پي نه آئي. ڪي يهه سنڪلپ پي نه آئي ڪ هر بابا ڪو ديتي هئءَ.

وردان - سمرتي سوروپ ڪي وردان دواران سدا شڪتيشالي استتي ڪا انيو

ڪرني والي سهج پرشائي پو

سدا شڪتيشالي، وجئي وهي رهه سڪتي هئءَ جو سمرتي سوروپ هئءَ، اُنهين هين سهج پرشارتي ڪها جاتا هئءَ. وي هر پرستتي ۾ سدا اچل رهندي هئءَ، پل ڪچ پي هو جائي، پرستتي روپي بڙي سين بڙا پهاڙ پي آ جائي، سنسڪار ٽڪر ڪاني ڪي بادل پي آ جائي، پرڪرتي پي پير لي ليکن اَنگند سمان من ٻڌي روپي پانو ڪو هلني نهين ديتي. بيتي ڪي هلچل ڪو پي سمرتي ۾ لاني ڪي بجاءِ فل استات لگا ديتي هئءَ. اُنڪي پاس ڪيي آلبيلاپن نهين آ سڪتا.

سلو من - بيان ڪي پراڪاشنتا پر پهونچنا هئءَ تو ٽپت روپ سين پرشارت ڪرو.